

ΤΑ ΕΝ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Εσυνήθιζεν ο κόσμος όσάκις έπρόκειτο περί δυσκόλου τινός ζητήματος να λέγη : «Μά 'Ανατολικόν ζήτημα είναι :»

Καί πράγματι. 'Επί αιώνας τώρα μελετάται ή λύσις του 'Ανατολικού ζητήματος και άκόμη δεν έξευρέθη αυτή μέχρι σήμερα.

Ηλπίσαμεν πάντοτε ότι ο λήξας πόλεμος θα έτερματιζεν όριστικώς πλέον και το πολυπλόκον τουτο ζήτημα, ότι μετά τούσας και τούσας συζητήσεις θα έξευρισκετο ή δικαία λύσις αυτού και ότι την λύσιν τούτην θα επέβληον εις τούς Τούρκους όλοι οι Σύμμαχοι, από συμφώνου ως περι κοινής Συμμαχικής υποθέσεως. Ηλπίσαν ό κόσμος ότι οι Τούρκοι, ήττημένοι και καταστραφέντοι όντες, θα υπέκυπτον εις τας αποφάσεις των νικητών Συμμάχων και ότι τα πάντα θα έξελεσσοντο άνευ νέων θυσιών και άγώνων.

Δυστυχώς όμως τα πράγματα δεν έξελεχθησαν ως προεβλέφθησαν.

Αιότι άπεφασίθη μόν κατ' αρχήν ή κατάλυσις της Τουρκικής Αυτοκρατορίας άλλ' έν τή έφαρμογή της αποφάσεως ταύτης προέκυψεν διαφωνία ως προς τα όρια του νέου Τουρκικού Κράτους και ως προς την τύχην και την μέλλουσαν έκτάχην των χωρών, αι όποια θα άπεσώντο έκ της Τουρκίας.

Οί Τούρκοι, οι όποιοι άνέκαθεν έστήριζαν την πολιτική των επί της διαφωνίας των Μεγάλων Δυνάμεων, ένεθαρρύνθησαν έκ των νέων τούτων διαφωνιών, άπεθρασύνθησαν και αντί, ως ήττημένοι, να κούψωσι την κεφαλήν, τούταντίον ένεσχύνθησαν και προτρεπόμενοι υπό της 'Ιταλικής προπαγάνδας, ήρχισαν προβάλλοντες φανεράν άντίστασιν κατά της 'Ελληνικής κατοχής, έν Μ. 'Ασία, ή όποια ούδέν άλλο είναι ή άντίστασις κατ' αυτού του έργου των Συμμάχων.

Αιότι ή 'Ελλάς προβαίνουσα εις την κατάληξιν των Μικρασιατικών παραλίω δεν ένήργησεν αυτοθούλως και πραξικοπηματικώς, ως έπραξεν ή 'Ιταλία εις την 'Αττάλειαν και άλλαχού, αλλά κατόπιν της όμοφώνου γνώμης των Συμμάχων.

Τό τοιοούτον όμως μειώνει σοβαρώς τό κύρος και τό γήτρου των Συμμάχων, ως νικητών, και δίδει άφορμήν εις τό να καταστρέφεται ή δύστηνος χώρα, να κιώνται πόλεις και χωρία και να πολλαπλασιάζονται τα θύματα της Τουρκικής θηριωδίας κατ' αυτήν την ανατολήν της έλευθερίας των.

Δέν έπρεπεν ή 'Ελλάς να διεξαγάγη σήμεραν μόνη συστηματικόν πόλεμον κατά των Τούρκων έν Μικρά 'Ασία, άλλα καθήκον έχον οι Σύμμαχοι να καταστήσουν υπεύθυνον των γενομένων αυτήν την Τουρκικήν Κυβέρνησιν και να δηλώσουν σαφώς και άπεριφράστως ότι ή έξακολούθησις της άντιδράσεως κατά των αποφάσεων των θα έχη ως αποτέλεσμα την όλοσχερή κατάλυσιν του Τουρκικού Κράτους. 'Εχουν δ' όλην την δύναμιν και όλα τα μέσα οι Σύμμαχοι να καταστήσωσι σεβαστάς τας αποφάσεις των παρά τούς Τούρκους, άρκει να όμοφωνήσωσι και να θελήσωσιν.

'Ας έλπίσωμεν ότι ό,τι δεν έγένετο έως τώρα, θα γίνη συντόμως χάριν του γήτρου αυτών των Μεγάλων Δυνάμεων και χάριν φιλανθρωπίας προς τούς άφώτους Χριστιανικούς πληθυσμούς των όποιών ή ζωή και ή περιουσία εύρίσκειται και πάλην εις την διάθεσιν άγρίων όρδών.

Ο 'Ελληνικός στρατός πρώτος εισφέρει και εις την παρούσαν περίστασιν τον γενναίον του συνδρομήν εις τον πολιτισμόν, τον όποιον τούσον ίταμώς περιφρονεί ή Τουρκική θηρσορία της.

λέπου χαρτοσήμου και ή εβλήθη διίγλις ώρας μετά την ανακοίνωσιν εις τούς κατηγορούμενους της καταδικαστικής ήπ φράσεως. Την αίτησιν ό κ. ο τουργός της Δικαιοσύνης παρέπεμψεν εις τον Β. ισλικόν 'Επίτροπον του Στρατοδικείου κ. Κού διορίσιν ύπως άποφανθή ή συντρέχη περί τούσας άπονομής χάριτος εις τον αϊτούντα. Μετά την άπόφασιν του κ. Βασιλικού 'Επίτροπου, οϊδήλοισι και άν εινε αύ ή, ή αίτησις θα παραπεμφθή εις τό Συμβούλιον των χαρίτων όπως και τούτο άποφανθή επ' αυτής. 'Ω, εινε γνωστόν, και ή γνώμη του κ. Βασιλικού 'Επίτροπου και ή άπόφασις του Συμβουλίου των χαρίτων εινε άδίκως συμβουλευτικόν χαρακτήρος οδδώς δεσμεύουσαι τον κ. 'Υπουργόν εις τας αποφάσεις του.

Σχετικώς με την άνακείωσιν της άποφάσεως, του Στρατοδικείου εις τού, κατηγορουμένους έγνωσθησαν αι άδουδιαι λετομείρια. Οί κατηγορούμενοι, μεταφερόντες εις τας φυλακάς 'Αβέρωφ εύθύς ως τό Στρατοδικείον άπεσώρη εις άσέκωσιν, παρέμειναν έν άπομονώσι μέχρι της 11ης πρωΐνης της επομένης, όποτε εκλήθησαν εις τό γραφείον του κ. Διευθυντού των φυλακών, όπου ό κ. Ταλιαδάκη, άντεισηγητής του Στρατοδικείου τισ άνένγνωσας την άπόφασιν. Οί κατηγορούμενοι ήκουσαν αυτήν χωρίς να προφάσιν λέξιν. Μόνον ό σ. ατηγός κ. Παπούλας, έξερχόμενος του γραφείου ήκούσθη λέγων :

«Εξα πεποιθήσιν εις την Δικαιοσύνην. Δέν ήμπορούς να καταδικασθώ έπ' ή μνη αδώς.»

Ο κ. Κωνσταντινόπουλος ειχε λάβει γνώσιν της άποφάσεως προηγουμένης ; έκ τινος έφημερίδας. «Αυα δε άνένγνωσας την έμβαλλομένην εις αυτών κοινήν, κύμα ; ήπασθη την χείρα έκείνου όστις τώ έδωκε την έφημερίδα. 'Είσας περί του κ. Κωνσταντινόπουλου έγνωσθη δι εινε τούτου την βεβαιότητα περί της αταδικίας του εις θάνατον όστε την προηγουμένην εις ζητήσει συμβολαιογράφον προς τα τοποιήσιν των διπλωμάτων του. Οί κατηγορούμενοι παρέμειναν έν άπομονώσι μέχρι της μεσημβρίας της χθες, όόποτε, κατόπιν διαταγής του στρατηγού κ. Κοντοράτου, έπετράθη εις τούς οικείους των να έπισκεφθώσιν αυτούς.

'Εντός της ήμέρας οι κατηγορούμενοι θα μεταφερθώσιν εις τας φυλακάς Συγγρού, όπου θα πορμειώσι μέχρι της άποφάσεως επί των υποβληθέντων υπό των συνηγόρων των αίτησεων περί άναθεώρησεως της δίκης.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Λονδίνο.— 'Επ' ευκαιρία της υπογραφής της ειρήνης οι «Τάιμς» δημοσιεύουν εις τό προχθιστόν φύλλον των ύπεροχον άρθρον, του όποιου τα κυριώτερα σημεία έχουν ως κατωτέρω :

«Η ειρήνη υπεγράφη. 'Ενας πόλεμος άκαίσιος, τον όποιον ούτε ήθέλησαν ούτε έραντάσθησαν και ό όποιος μάς εύρε τελείως άνεπιόμους, έτελείωσας προχθες διά της υπογραφής, την όποιάν ήνυχασθη να θεση κατωθι των όρων, ού ; τώ ύπηρετούμενος, ό έπικουλεύσας την ειρήνην και την ήσυχιαν της 'Ανθρωπότητος.»

«Δυναμέθα ήμεϊς και οι γενναίοι μας Σύμμαχοι να είμεθα υπερήφανοι διά τό συντελεσθέν έργον. 'Επράξαν έν,τι είχαν ποτε πράξει ένδοξον και ήρωϊκόν οι πατερες μας και οι πρόγονοι μας. Καί τό επράξαν εις πολύ εύρύτεραν κλίμακα από έκείνους.»

«Δύναται τις να εϊπη ότι ούδέποτε άλλοτε λαοί άνέπτυξαν έν μέσφ τώ μόθω και των άγώνων και των άπογοητεσιών ενός μεγάλου πολέμου κατα ξηραν, κατα θάλασσαν και εις τον άέρα, όσας άρετας, έπέδειξαν οι Σύμμαχοι λαοί κατά τον λήξαντα άγώνα. Η άνδρία, ή έπιμονή, ή έπινοητικότης και ή πειθαρχία ήσαν αι πολιτικώτεροι των άρετών αυτών.»

'Ας ίδωμεν ήδη ποσόν εινε τό αποτέλεσμα, τό όποιον επετεύχθη διά των μεγάλων μας θυσιών :

«Αι παλαιάι μιλιταριστικάι και ιμπεριαλιστικάι μοναρχίαι, αι όποιαί άπειλούν ένα διαρκή και μέγαν κίνδυνον διά την ειρήνην και την ασφάλειαν του Κόσμου, δεν υπάρχουν πλέον.»

«Τα στέμματα των 'Αψούργων, των Χονετζόλλερν και των Ρωμανώφ κατέπεσαν μέσα εις την λάσπην, με την όποιαν οι φέροντες αυτά ήθέλησαν να σπιδώσουν τον Κόσμον ολόκληρον.»

«Η 'Υψηλή Πόλη, γονατιστή ένώντων των νικητών, ζητεί από αυτούς τό έλεος των. Τό νικούν πρᾶττον και οι άλλοι μικρότεροι θαρρόροι της Γερμανίας.»

«'Ενα νέον πνεύμα δημοκρατικών και φιλελευθέρων αντιλήψεων πνέει καθ' άπασαν την Ευρώπην, επεκτεινόμενον και εις την 'Αμερικήν και την 'Ασίαν άκόμη.»

«Είς τα Βαλκάνια εγκαθιδρύεται νέα τάξις πραγμάτων. Η 'Ελλάς, παρασχούσα την πολυτίμου συνδρομήν της εις τούς Σύμμαχους, άπορριπτουσα τα δεσματά όποια την έβάρυνον από αιώνων ολοκληρών, έγείρεται εις νέα ύψη ένθικώς μεγαλείου. Η κυριαρχία της άποκαθίσταται εις τας νήσους και τας Μικρασιατικές άκτας, όσθεν διά πρώτην φοράν έξωμυμήθη φέρουσα τον ύπεροχον πυρρόν του πολιτισμού και των μεγάλων της ιδεωδών, ό όποιος φωτίζει άκόμη τον Κόσμον ολόκληρον. Η 'Βουλγαρία μαζί με την συνεισότην της Τουρκίας άνάμειν και αυτή άγωνιωδώς την ετυμηγορίαν των δικαστών της.»

'Επίσης, ώραϊον εινε τό προχθιστόν κύριον άρθρον των «'Ημερησίων Νέων», τό όποιον χειριρίζει οσάυτως τα μεγάλα αποτελέσματα, τα όποια επετεύχθησαν δια του λήξαντος πολέμου.

«'Οπουδήποτε και άν ριψώμεν τό έλέμμα μας εις την Ευρώπην—λέγει ό άρθρογράφος—θα ίδωμεν τα έρείπια των μεγάλων Αυτοκρατοριών. Από της διάρρηξος του Καλαί μέχρι των άποτόμων Ουραλίων και από αυτών μέχρι ταύ Βαλδιβιστόν, από της παλαιάς και ένδοξου Γαλλικής Δημοκρατίας μέχρι της νεοστατούς Δημοκρατίας της Κίνας ό μέγας κυκλώ, ό όποιος έπέρασεν επάνω από τον Κόσμον, δεν άφηκεν όρθιαν ούτε μίαν άπολυταρχικήν μοναρχίαν.»

«Οί Χονετζόλλερν, οι 'Αψούργοι, οι Ρωμανώφ άνήκουν πλέον εις την ιστορίαν, όπως οι Καίσαρες και οι Βουρβάνοι. Τα έθνη των, δια τό όποια ύνεκρέθησαν όλοι άπείριστον κοσμοκρατορικά, ψυχορραχούν ήδη, έρμαια της πείνης, των έμφυλιών σπαραγμών και των κοινωνικών επαναστάσεων.»

«Αυτά εινε τα αποτελέσματα τό όποια έορτάζει σήμερα ο Κόσμος ολόκληρος, διότι, εάν ό Κριζερτιμος επεκαίρει εις τόγ μεγάλον αυτόν άγώνα, αι έλευθερία των λαών θα έθάπτοντο διά παντός. 'Ο Κόσμος ολόκληρος έσώθη.»

Η ΑΠΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΤΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΑΝΩΝ

(Συνέχεια εκ του χθεσίου)

'Αναφέρει την κατάθεσιν μαρτύρων βεβαιωσάντων ότι ο Νταλέκος έδρα υπό τας διαταγας του Μερκούρη. 'Αναφέρει επίσης την κατάθεσιν του Ρουσοπούλου, βεβαιώσαντος ότι διά να σωθή έλαβε σημείωμα του Μερκούρη προς την Εισαγγέλειαν, από την Εισαγγέλειαν δε έλαβε χαρτί τό όποιον τον έπροσείτατε. Πράξει να σημειωθή ότι ή εισφορά της δικαιοσύνης την εποχήν εκείνην, από τούς Λ βερβάνον και Μείτάνην δεν υπήξη μόνον εις τα τελεσθέντα έγγραφα. 'Ανευ αυτών, ά δεν έαρολημβάνοντο όλα τα έγγραφα, πόσως όμως θα περιορίζοντο. 'Αφαιρεί και άλλην την κατάθεσιν Κοϊζιμάνη, βεβιωσάντος περί κάρρου, τό όποιον έξεφορτίσθησεν όλα εις την οίαν του Μερκούρη. 'Επίσης την κατάθεσιν Χούνα βεβιωσάντος περί συνδέσεως του Μερκούρη μετ' των Σαγιαϊ και 'Ιγγλέση, τον ό ο τον σύνδεσμον έβεβαίωσεν και ό μάρτυς Κότσις.

Στουδόν αποδεικνύει μέσον εύρισθεί ο κ. 'Επίτροπος την άπολίγην του κατηγορουμένου, ό όπι τ, ό μιλών περί του δικαστού του προς τον κ. Βενιζέλου, έφρασε : «Απορνήθ, ότι δεν του ένέκρινε τό δάνειον των τριών έτατοιμιών» έφερε δηλοδή εις τό μέσον ό κ. Μερκούρης ζήτημα πρού τολογισμού, ά τοδεικνύει δε τούτο, ότι ό κατηγορούμενος όλην την πολιτικήν ισχύν την εστί ζειν εις τού : πρού το λογισμού ; του Δέλου. 'Ελέχθη ότι ή το Περικλής τώ, 'Αθηνών εις έργα καλωϊσμού, άλλ' άν κινετώμενος όπισθεν των έργων τούτων, θα ένθυμηθώμεν τό λεγόμενον περί Τύρκου έπαρχου, ό όποιος ζήτησε μίαν αύξησιν του μιστού του, έλαβεν από φίλον του 'Υπουργόν την σύστασιν «νάμν οικουδμάς.» 'Ο έπαρχος έννοήσας, ή ησως πράγματι να κάμνη έργα, και μετ' ούλόγην ή έπαρχία του έξεροίσθη, άλλα και αυτός εύρέθη πλούσιος.

Ο κ. Μερκούρης, διακόπτον, λέγει ότι διαμαρτυρείται δι' αυτό.

Ο κ. Κούνδουρος, συνεχίζων, λέγει ότι υπάχει και έκκερμής κατηγορία εναντίον του Μερκούρη, διά σοβαράν κατάχρησιν. Καταλήγων δε ώς : προς τον κατηγορούμενον τούτον, ύποστηρίζει ότι ή εννοχή του κ. Μερκούρη εινε τελείως άποδεικνύμενη έξ όλων των μαρτυριών, των όποιων καταστάλαγμα ή το ότι, άν έλειπεν ό Μερκούρη, ή ; έβεβαιώθη υπό διάφορον μαρτύρων, δεν θα έλάμβανον χώραν τα γεγονότα.

Η εισαγωγήν μάρκων

Καταθέτον είτα ό κ. Β. 'Επίτροπος εις τό Δικαστήριον τούς ζητηθέντας από την Τράπεζαν λογαριασμούς, έξ όν άποδεικνύεται ή εισαγωγή 4,000,000 μάρκων επ' όνόματι του Σέγκ, έπιλαμβάνεται του ατηγορουμένου κ. Σαγιαϊ. Τόν χαρακτηρίζει ως άνθρωπον ικανόν να προσφέρει την θυσίαν του εις την άρετήν, άλλα πρόθυμον να την προσφέρει και εις την κακίαν. Εκκορημένον εκ του πολέμου με έν ζηλευτόν άληθώς παύσημον, άλλα και με δριάν έπειτα εις τα Νοεμβριανά, ή όποια κτεοπλάσας την λευκότητα του τιμίου πταρήσιμου. 'Επανερχόμενος ό κ. Κούνδουρος εις την ύδρυσιν των συλλόγων έπιστρατών, τονίζει και άλλην ότι την ήργάσωσιν αυτών επεδίωξεν ό Β. ισλεύς.

'Εκθέτει και άλλην κεφαλαϊωδώς την εγκληματικήν των δράσιν και τα παρ' αυτών προμελετώμενα, εις τας προσηχασιμασνάς δε προκληθείσας των εναντίον των Βενιζελικών άποδείξει πολλά πρό των γεγονότων έπεισόδια, καθώς και τον φόνον

του Δημητρία. Περί της δράσεως των έπιστρατών παρουσιάζει ό κ. Β. 'Επίτροπος τό άρχείον του συλλόγου Ναυπλίου, όπου υπάρχουν τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας κατά του «άντεθνικού συλλαλητηρίου του Αυγούστου, παραγγέλια προς συγκρότησιν συλλαλητηρίων άφοσιώσεως προς τον 'Εκπαιττον και εύχριστήριον έξωματικόν, οι όποιοι, άντι να προτάξουν εις τον έχρόν τό στήθη, εκάθητον έδώ και έδρόχοντα τα συγχαρητήρια των έφύλων διά τας άνανδρίας και τας βδελυρότητας του Νοεμβρίου.

Ταυτα μέχρι του Αυγούστου. 'Εις τα, λέγει ό κ. Κούνδουρος εκρήθη ότι ή δικαιοσύνη χρειάζεται ενεργοιότερα και ήσχισεν ό όπλοσύν των έπιστρατών. Ποι των έπιστρατών ό κατηγορούμενος Σαγιαϊ ειλεν, ότι ήταν οι ήρωες της Τζουμαγιάς και της Κρέσνας. Είνε άληθές, ότι πολλοί έπλανήθησαν και πολλοί έγκατέβησαν εν είτα τούς συλλόγους ; όταν είδον περί τίνος έπρόκειτο. 'Απέμεινε δε ούτως εις τού, συλλόγους τό καταστάλαγμα των εγκληματιών οι όποιοι, ως προκύπτει και εκ καταθεσιών άποδείξεων, έμισθοδοτούτο διά χρήματός, του όποιου την πηγήν ή νήθησαν καίτοι κατ' επανάληψιν προκηλύοντε και άρνούντο άκόμη να κατονομάσουν, διότι βλέπουν και αυτοί ότι εις έ χρήμα 'Ιούδι του όποιον αϊσθύνονται να παρυσιάσουν. 'Οταν δε, έξακολουθεί ό κ. 'Επίτροπος—ή χρισιν ν' άποσώνται των Συλλόγων—έννομα ; πλανήθητε, κατενοήθη ότι ήτο άνάγκη ενισχύσεως ; του κέντρου ή διαπροσώπου, τό όποιον δύναται ν' αύξηση και συγγραφή τας τάξεις των έπιστρατών.

Και έξελέγη ούτως ό Σαγιαϊ, με τετημένην χείρα του πολέμου, διά ν' άποτελέσση ούτη την φενακήν της άποπληνήςσεως των ά τλοστέρων, ότι περί πατριωτικού σκοπού πρόκειται. 'Αλλ' ό Σαγιαϊ δεν ήτο τίποτε άλλο από τό τυφλόν ό γιαννον του 'Εκπαιττου και του 'Επιτελείου, ό ; έβεβιωθή υπό πλείστον μαρτυριών, άφού και αυτός ό πρώην ύπουργός Χανζόπουλος κατέθεσεν έδώ, ότι εις τούς Σαγιαϊν κατέφυγε διά την τάξιν. Τι άλλο άποδεικνύει τούτο ή ότι ό Σαγιαϊ ; ειχε την δύναμιν να επιβάλλεται εις τούς έπιστρατούς και να διαθέτη αυτούς εις κάθε πράξιν, ή όποια συνέφερον εις τούς σκοπούς του 'Εκπαιττου ; Ποιοι δε οι σκοποί του 'Εκπαιττου, άποδεικνύεται εκ των τηλεγραφημάτων, τα όποια έστειλεν εις Γερμανίαν, ζητών «για να τον βοηθήσουν ν' αναλαλή του Βενιζέλου.» Καί τούτον τον σκοπόν είχον οι έπιστρατοί, την έξόντησιν του Βενιζελισμού. 'Οταν αυτή ύπηρεση ή κυρία έπιθυμία του 'Εκπαιττου και όταν έχομε τον σύνδεσμον του Σαγιαϊ με τον 'Εκπαιττον και τον 'Επιτελείον, εις καταπατή ; ό δόλος έξ ου ώρμήθη ό κατηγορούμενος εις τας μετά των έπιστρατών πράξεις του.

Έχομεν επίσης την δήλωσιν του Σαγιαϊ ότι δια την κίνησιν του συνδέσμου, συνέψε προσωπικόν δάνειον, άλλ' ότι συνέτησας και διαχειριστικήν έπιτροπήν λογοδοτούσαν δια την διαχρήσιν του χρήματος. 'Αν τό χρήμα δεν ήτο άλλοθεν τί έχερισέτο ή διαχειριστική έπιτροπή ; 'Αφού τό χρήμα ήτο ιδιόν του, ή, ήθέλησεν να μά ; πείση, προς ποίον ελογόδοτες ; Προς τον έαυτόν του ; 'Ελεύθερος ήτο να δαπανήσασ ήθελε και όπου ήθελε, χωρίς να δίδη εις κανένα λογαριασμόν διά τό χρήμα του.

Είνε προφανές ότι ότι τό χρήμα ήτο έξόν και ό Σαγιαϊ ; έκαμε χρήσιν ούτωσιν διά τό προσχεδιασμένον έργον των έπιστρατών ταυθ' όπερ άποδεικνύει, επαναλαμβάνων και τ ν σκοπόν και τον δόλον του.

'Ετροχισε την μάχαιραν

Μετά διακοχήν 10 λεπτών ό κ. Κούνδουρος συνεχίζει.

Μετά την άποτυχία των έλπίδων των δια την άποτυχία των 'Εθνικού Κινήματος και τό ριψωμόν των Γάλλων εις την θάλασσαν της Θεσσαλονίκης, ό έκπαιττος Βασιλεύς ετροχισε την μάχαιραν του διά να προωρήσει εις τό εγκλήμα, τό όποιον έσχεδιάσας. Καί τότε εύρε τον Σαγιαϊν από τότε ήχισεν ή έντονος δράσις την όποιαν παρεσέυσαν και τα εγκλήματα τα όποια είχόμεν. Δώδεκα ήμέρας μετά την άπολήγην του, την 22αν Σεπτεμβρίου 1916 ό Σαγιαϊ ; έσπείλυσεν εγκυκλίον, διά της όποιας έλεγεν ότι, άν άσκηθή εναντίον αυτών πείσις όδενθόπιτος, πράξει να έφραμώσουν αντίποινα, άνεγνωρισμένα υπό του θεού και άνθρωπίνου δικαίου, εναντίον των έν τώ έσωτερικώ βδυσσοδημούντων την κατάστασιν, τό όποιον έσημάσθη ότι άν μάς γίνη καμία επέμβασις υπό των έξων, άδιάφορον άν ήμεις ; την προκαλο'μεν με τας πράξεις μας και την πολιτικήν μας την εγκληματικήν, ήμεις θα στραφώμεν κατ' έκείνον οϊό τοίμοι μά ; κάμνον την έπίθεσιν, άλλα καθ' όλων των άδών οι όποιοι παραμένον εις 'Αθήνας.

Αυτοί πράξει να πληρώσουν, όπως και έπληρώσαν πράγματι τραγικώς. Διά της εγκυκλίου αυτής έρίδεται εις τούς Βενιζελικούς ; να έννοήσουν τί έχουν να ύπο-

ΚΡΙΣΙΣ ΓΑΛΛ. ΤΥΠΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΑΙΣΙΩΣΗ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

«Οιαι σχεδόν άνεκαίρετος αι Γαλλικαί έφημερίδες έπιδοκιμάζουν πλήρως την άπόφασιν της Δισκέψεως όπως άπομακρύνη εκ Γαλλίας τούς Τούρκους άντιπροσώπων διότι δίδεται ούτως έν καλόν μάθημα εις διπλωματικούς άντιπροσώπους, οι όποιοι δεν είχαν καμίαν της θέσεως ; των γνώσιν.»

Η «Ματέν» δημοσ εύει επί του ζητήματος τούτου άρθρον βραγιόν μέν άλλα άεφρασε δυσμενές προς τούς Τούρκους. 'Εκφράζει δε έν αύτφ την άπλότην συμφωνίαν της προς τας φράσεις του έγγραφου του κ. Κλεμανσώ, αι όποιαί λέγουσιν ότι «εί Τούρκοι άντιπροσώποι θεωρούνται πλέον ως περιττοι εις τό έργον της Δισκέψεως.»

«Μετά τας δηλώσεις των, έξακολουθεί ό άρθρογράφος, επί της ανάγκης της διατηρήσεως της άκεραιότητος της 'Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, άπεδείχθη πλέον καθαρά τι οι Τούρκοι άντιπροσώποι είχον καταστή άνεπιθυμητοί εις την Διάσκεψιν.»

Η έφημερίς «'Εργον» λέγει ότι ή Διάσκεψις, θελήσασ να μελετήσασ να λύση τό σοβαρότατον και δυσκολώτατον 'Ανατολικόν ζήτημα, άπεφάσασ να καλέσασ άντιπροσώπους της Τουρκίας και να άκούσασ και αυτών την μαρτυρίαν επί του ζητήματος :

«Φαναζόμεθα, έξακολουθεί ό άρθρογράφος, ότι ήτις και αυτή ή Διάσκεψις δεν θα εινε ευχριστημένη από τό αποτέλεσμα της προσκλήσεως αυτής.»

Η «'Ηχώ των Παρισίων» χαρακτηρίζει τούς Τούρκους άντιπροσώπους ως ; άνεπιτηδείους και όχι τούσον πνευματώδεις άφού έφθασαν μέχρι του σημείου να δηλώσουν ότι εινε έτοιμοι και πρόθυμοι να συζητήσουν μετά της 'Αγγλιας εις κατάλληλον στιγμήν διά να άποφασίσουν έν όμοφώνια μετ' αυτής ποίον όριστικόν καθέσται ; πρέπει να δοθή εις την Αίγυπτον και την Κύπρον.

Αι διαθέσεις της 'Οθωμανικής κυβερνήσεως σχετικώς με τό Ανατολικόν ζήτημα

εινε τοιαυτα, ώστε ούτε να τας χρειάζεται πλέον ή Διάσκεψις ; ούτε να δύναται ή Τουρκική άντιπροσώπεια να της εινε πλέον χρήσιμος.

«Αι Σύμμαχοι Δυνάμεις θα λύσουν ήδη τό ζήτημα της τύχης της Τουρκικής Αυτοκρατορίας, συζητούσαι αυτδ μόναί τον, και όσως μετά τινα καιρών να έπανακληθή ή Τουρκική άντιπροσώπεια μέναι μόνον διά να άνακοινώθώσιν ει ; αυτήν αι άποφάσεις των συμμάχων.»

Περαιτέρω ό άρθρογράφος εκφράζει την γνώμην ότι κατά τούσας πιθανότητας θα δοθή έντολή διά την διοκίσην των Τουρκικών έδαφών εις τας 'Ηνωμένας Πολιτείας. «Φαίνεται δε, έξακολουθεί ότι τ) τοιοούτον προυτάθη ή ή εις τον Πρόεδρον Ουίλσον, άλλ' ότι ό Πρόεδρος δεν ήθέλησεν ν' αναλάβη τό βάρος αυτδ πρού τού έλθη εις άλεσον επαφήν μετ' της 'Αμερικανικής κοινής γνώμης.»

Η «'Ηχώ των Παρισίων» βεβιωεί ότι ή Κυβέρνησις Λιμάτ Φερήτ δεν δύναται ; άν να θεωρηθή ως ; εκπροσώποισα την Τουρκικήν Κοινήν Γνώμην. Η κυβερνήσις αυτή άπειλείται συνεχώς υπό των κύκλων του Κομιτάτου «'Ενωσις Προόδου», διότι δεν άντετάχθη ενεργητικώτερον κατά της υπό των 'Ελλήνων καταλήψεως ; της Σμύρνης.

ΤΟ ΠΑΡΗΣ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ Κ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ

«Η υποβληθείσα υπό του κ. Σ. Μερκούρη αίτησις περί άπονομής χάριτος έχει ώ ; έξή :

«Διά σημερινης άποφάσεως του Στρατοδικείου μοι επεβλήθη ή έχατή των ποινών.» 'Επειδή νενύωσ ότι συντρέχει περί τούσας άσκήσεως της Βασιλικής προνομίας περί χάριτος, λαμβάνω την παρούσαν και παρακαλώ να μοι άπονεμηθή Βασιλική χάρις.»

Ευπειθέτατος Σ. Μερκούρης

Η αίτησις έχει γραφή επί πέντηκοντα-

